

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват четири основания в подкрепа на жалбата си за отмяна, а именно:

1. Обжалваното определение е засегнато от липса на мотиви и е постановено въз основа на погрешно тълкуване на фактическата и правна обстановка по отношение на институцията, която действително е приела решението за намаляване на стойността на депозитите „bail in“.
2. Обжалваното определение е постановено в нарушение на общите принципи на правото, доколкото Общият съд е изопачил факта, че независимо от вида или форма на оспореното решение на Еврогрупата в настоящия случай, то остава обжалваем акт, срещу който може да се подаде жалба за отмяна.
3. Обжалваното определение е опорочено, тъй като при постановяването му Общият съд не разгледал правните и фактически отношения между Европейската комисия, Европейската централна банка и Еврогрупата, нито факта, че съгласно принципа за Legal Causation и критерия за действителния автор актовете на Еврогрупата представляват актове на Европейската централна банка и на Европейската комисия, които са били длъжни да съобразят действията си с Договора и с протоколите на Европейския съюз, както и с вторичното и производно право.

Така Общият съд не разгледал по същество доводите и исканията на жалбоподателите, вследствие на което неправилно отхвърлил жалбата за отмяна.

4. В случай че настоящата жалба бъде уважена, жалбоподателите не следва да се осъждат да заплатят разноските за настоящото производство, нито направените разноски в първоинстанционното производство.

Жалба, подадена на 4 март 2015 г. от Lella Chatziioannou срещу определението, постановено от Общия съд (първи състав) на 16 октомври 2014 г. по дело T-330/13, Lella Chatziioannou/Комисия и Европейска централна банка

(Дело C-108/15 P)

(2015/C 178/05)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Lella Chatziioannou (представители: E. Efstathiou, K. Efstathiou и K. Liasidou, адвокати)

Други страни в производството: Европейска комисия и Европейска централна банка

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени обжалваното определение,
- да отмени решението на Общия съд да уважи възражението за недопустимост и по-специално заключението му, че „декларациите на Еврогрупата [...] не могат да се считат за актове, предназначени да произведат правно действие по отношение на трети лица“, а оттам и по отношение на жалбоподателя, както и че с оспорената декларация Еврогрупата „извършва най-общо резюме на определени мерки, за които е постигнато политическо споразумение с Република Кипър“,
- да отмени обжалваното определение, с което република Кипър се упреква, че е намалила стойността на депозитите, без да се вменяват каквито и да било действия, актове или решения на Еврогрупата, на ответниците или на последните в рамките на Еврогрупата,
- да отмени обжалваното определение в частта, в която жалбоподателят е осъден да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на своята жалба за отмяна, а именно:

1. Обжалваното определение е засегнато от липса на мотиви и е постановено въз основа на погрешно тълкуване на фактическата и правна обстановка по отношение на институцията, която действително е приела решението за намаляване на стойността на депозитите „bail in“.
2. Обжалваното определение е постановено в нарушение на общите принципи на правото, доколкото Общият съд е изопачил факта, че независимо от вида или форма на оспореното решение на Еврогрупата в настоящия случай, то остава обжалваем акт, срещу който може да се подаде жалба за отмяна.
3. Обжалваното определение е опорочено, тъй като при постановяването му Общият съд не разгледал правните и фактически отношения между Европейската комисия, Европейската централна банка и Еврогрупата, нито факта, че съгласно принципа за Legal Causation и критерия за действителния автор актовете на Еврогрупата представляват актове на Европейската централна банка и на Европейската комисия, които са били длъжни да съобразят действията си с Договора и с протоколите на Европейския съюз, както и с вторичното и производно право.

Така Общият съд не разгледал по същество доводите и исканията на жалбоподателя, вследствие на което неправилно отхвърлил жалбата за отмяна.

4. В случай че настоящата жалба бъде уважена, жалбоподателят не следва да се осъжда да заплати разноските за настоящото производство, нито направените разноски в първоинстанционното производство.

**Жалба, подадена на 4 март 2015 г. от Marinos Nikolaou срещу определението, постановено от
Общия съд (първи състав) на 16 октомври 2014 г. по дело T-331/13, Marinos Nikolaou/Комисия и
Европейска централна банка**

(Дело C-109/15 P)

(2015/C 178/06)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Marinos Nikolaou (представители: E. Efstathiou, K. Efstathiou и K. Liasidou, адвокати)

Други страни в производството: Европейска комисия и Европейска централна банка

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени обжалваното определение,
- да отмени решението на Общия съд да уважи възражението за недопустимост и по-специално заключението му, че „декларациите на Еврогрупата [...] не могат да се считат за актове, предназначени да произведат правно действие по отношение на трети лица“, а оттам и по отношение на жалбоподателя, както и че с оспорената декларация Еврогрупата „извършва най-общо резюме на определени мерки, за които е постигнато политическо споразумение с Република Кипър“,
- да отмени обжалваното определение, с което република Кипър се упреква, че е намалила стойността на депозитите, без да се вменяват каквито и да било действия, актове или решения на Еврогрупата, на ответниците или на последните в рамките на Еврогрупата,
- да отмени обжалваното определение в частта, в която жалбоподателят е осъден да заплати съдебните разноски.